

MANÁ½ELSTVĀ• HOMOSEXUĀ•LĀ®?

StĀ™eda, 11 Ā•ervenec 2018

VlĀjda podala

nĀjvrh na zĀ™Ā-zenĀ- institutu manĀ¾elstvĀ- pro homosexuĀlnĀ- pĀjry; tento nĀjvrh mĀj svoje pĀ™Ā-znivce i odpĀrce. HlavnĀ-m argumentem je mĀ½tus, Ā¾e menĀjina mĀj stejnĀj prĀjva jako vĀtĀjina. Co je to ovĀjem menĀjina? Definuje antropologickĀ½ znak menĀjinu? Podle mĀcho nĀjzoru nikoliv. Pokud bychom postupovali podle relativistickĀ© ideologie do dĀsledku, museli by bĀ½t menĀjinou napĀ™Ā-klad svĀtlovlasĀ© Ā¾eny, protoĀ¾e je jich mĀonĀ, neĀ¾ tmavovlasĀ½ch.

Potom by je

stĀjt musel vzĀ-t pod ochranu a trestat muĀ¾e, kteĀ™Ā- dĀjvajĀ- pĀ™ednost tmavovlĀjskĀjm, protoĀ¾e by to byla diskriminace, dokonce rasismus nebo alespoĀ xenofobie. (MoĀnĀj uĀ¾ nĀkterĀ½ ideologicky posedlĀ½ aktivista nĀco takovĀcho pĀ™ipravuje.)

AntropologickĀ½ znak tedy menĀjinu nedefinuje, menĀjiny

jsou definovĀjny kulturnĀ a svojĀ- identitou. KdyĀ¾ jsem ĀEech a cĀ-tĀ-m identitu k ĀeskĀ©mu nĀjrodu, je jedno jakĀ© mĀjm vlasy a jakou sexuĀlnĀ- orientaci, dokonce jsou lhostejnĀ© rasovĀ© znaky.

Jak se zaĀnou vytvĀjĀ™met skupiny, zaĀnou se lidĀ© hĀjdat.

To je proradnĀ½ projekt, jak nĀjs rozdĀlit a panovat nad nĀjmi. Na druhĀ© stranĀ, mĀjme-li nĀĀeho dosĀjhnout, musĀ-me bĀ½t jednotnĀ-. Jednota musĀ- obsahovat v sobĀ toleranci k odliĀnostem, ale pouze toleranci, nikoliv rovnost, protoĀ¾e snaha o rovnost skupin je Āertovo kopĀ½tko hĀjde a neshod. VĀjichni vĀdĀ-, Ā¾e rovnost neexistuje, to co je pĀ™irozenĀ nerovnĀ©, se narovnat nedĀj, snaha o rovnost je kontraproduktivnĀ- a vĀdy pĀ™inĀjĀjĀ- jen pocity diskriminace a vĀĀnĀ© neshody. NĀjzorovĀj desintegrace vznikĀj ze ĀipatnĀcho myĀjlenĀ-, neznalosti hodnot, poĀjetĀ½ch poĀadavkĀ na prĀjva, kterĀj pĀ™irozenĀ neexistujĀ-, nebo je to snaha o vĀ½sady. KaĀdĀ½ nĀjrod mĀj svoji kulturu a do nĀ- zapadĀj urĀitĀ½ zpĀ sob chovĀjnĀ-, kterĀ© ji doprovĀzĀ-. KaĀdĀ© spoleĀenstvo si vytvoĀ™ilo svĀj tradiĀnĀ- Ā™Āj, kterĀ½ se osvĀdĀil historicky a provedl spoleĀenstvo vĀjemi nepĀ™Ā-znivĀ½mi okolnostmi dĀjjin. Zasahovat do tohoto Ā™Ājdu znamenĀj nejistotu ohlednĀ toho, zda zĀsahy jsou opravdu pĀ™Ā-znivĀjĀjĀ- neĀ¾ pĀvodnĀ- Ā™Āj. ĀEistĀ ideologickĀ© zĀsahy se vĀtĀjinou nevyplatily, Ā¾ĀdnĀ½ filozof nevymyslel nic tak dobrĀcho jako je tradiĀnĀ- Ā™Āj, nic tak vyzkouĀjenĀcho a funkĀnĀ-ho. ZnĀjme pĀ™Ā-pad komunistickĀ© ideologie. VĀ-me, Ā¾e jsme se nakonec museli vrĀtit alespoĀ ĀĀsteĀnĀ ke starĀ½m pravidlĀm Ā™Ājdu. DalĀjĀ- a dalĀjĀ- nesmysly pĀ™ichĀjzĀ-...

NebezpeĀnou myĀjlenkou

je relativismus, kterĀ½ znamenĀj srovnĀjvĀjnĀ- vĀjeho do jednĀ© roviny, vĀjecho je si rovnĀ©, hodnotnĀ© se znehodnocuje, nehodnotnĀ© se vyzdvihuje. Āĕknu rovnou: hodnotnĀ½ Ātvar, jako je rodina, kterĀj plodĀ- dĀti a vychovĀjvĀj je, se znehodnocuje a nehodnotnĀ½ Ātvar, jako je neplodnĀj homosexuĀlnĀ- dvojice, se vyzdvihuje. To vĀje proto, aby bylo vĀje rovnĀ©, aby vĀjichni mĀli stejnĀj prĀjva. LidĀ© si rovni jsou, ale jen jako jednotlivci, jsou si rovni pĀ™ed principy, tedy pĀ™ed zĀjkony a majĀ- startovacĀ- rovnost, tedy rovnost pĀ™Ā-leĀitostĀ-. Tak je roven homosexuĀj heterosexuĀjlovi a nikdo diskriminovanĀ½ nenĀ-. Rovnost kolektivĀ neexistuje. VĀjechna lidskĀj prĀjva se vztahujĀ- k jednotlivci.

Rovnost sexĀ- je nesmysl. MĀ½tus o rovnosti sexĀ- a

rovnosti nĀjakĀ½ch skupin nenĀ- podloĀ¾en niĀĀ-m neĀ¾ lidskĀ½mi skupinovĀ½mi zĀjmy a pĀ™ĀjnĀ-mi. Je to boj o vĀ½sady tĀch, kteĀ™Ā- chtĀjĀ- dosĀjhnout nĀĀeho na Ākor ostatnĀch, chtĀjĀ- tedy dosĀjhnout toho, co sami nejsou schopni vytvoĀ™it a v rĀjmcĀ relativistickĀ© rovnosti jim to majĀ- druzĀ- poskytnout. HomosexuĀjlovĀ© nejsou schopni vytvoĀ™it dĀti, chtĀli by si je tedy adoptovat. Jejich manĀ¾elstvĀ- nemĀj Ā¾ĀjdnĀ½ vĀ½znam neĀ¾ jen ten, aby byli neodĀvodnĀnĀj rovni ostatnĀ-m a tĀ-m prezentovali svĀj zpĀ sob sexu a Āivota jako rovnĀ½, i kdyĀ¾ rovnĀ½ nenĀ-, nevytvĀjĀ™Ā-hodnoty, kterĀ© vytvĀjĀ™Ā- vĀtĀjinovĀj spoleĀnost. To je asi tak, jako kdyĀ¾ bych nemohl dosĀjhnout dĀ-ky svĀ½m vlastnĀospĀchĀ- v podnikĀjnĀ- jako ostatnĀ-, ale chtĀl bych mĀ-t stejnĀ½ vĀ½sledek. Rovnost ve vĀ½sledku bĀ½t nemĀ- Ā¾e, o tu se snaĀ¾il komunistickĀ½ reĀ¾im. VĀ-me, jak to

dopadlo.

Přítomnost celá vč je velmi jednoduchá: Lesbické ženy mohou (přítomně-podně) i uměle oplodněné (m), stát se matkami samoživitelkami a homosexuálními - muži přitom mohou pomáhat v rodinách svých svých přítomně-bužně vychovávat jejich děti, být hodnými strážky (jak to v minulosti vždy bylo). Děti z dětských domovů, které jsou určeny k adopci, mají dostat přítomnědostně heterosexuálními - páry, na druhém místě samostatně ženy. Přítomnědostně, že by dva muži vychovávali děti, je pro mě tímto neskutečné, nedovedu si to přítomnědostně. Taková děti nemají dostat správnou výchovu. Je to nejenom samo o sobě hloupost, ale není na to žádná právo, ani přítomněrozené, ani to co se jako lidské právo uznávají. Naopak - musíme chránit děti a jejich práva konstruktivistickými výchovnými ideologiemi.

Společnost by měla být integrační, menšiny by měly splýnout s většinou do té míry, do které je to možné, tolerance odchylek by měla být taková, aby odchylky společnosti nedesintegrovaly. Antropologické odchylky by měly do kultury zapadat, nikoliv se z ní vyjmout a projevat se samostatně a společnost kulturně rozkládat. Odchylek bychom si neměli vjímat, neměly by měly být sady, nýbrž se zvažovat. Jen tak budeme společnost rovných lidí se stejnými právy. Právo totiž nepadá z nebe, právo si musíme zasloužit prací, hlavně tím, že plníme přítomněrozené povinnosti k lidskému rodu, což je přítomnědostně rozené a výchova dětí. Tuto schopnost zřejmě všichni nemají, takže nemohou mět ani právo.

VLASTIMIL PODRACKÝ